

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 17Co/94/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123204984  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123204984.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XX/X, zastúpeného JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 27/32, proti žalovaným: 1/ dedičia po F. G., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, 2/ dedičia po J. I., H. I., nar. XX.XX.XXXX, zast. Slovenským pozemkovým fondom so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. septembra 2023, č.k. 21C/33/2023-74, takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podanie (žalobu) zo dňa 30.06.2023, písomne doplnenú podaním zo dňa 28.08.2023 odmietol. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.06.2023 domáhal, aby súd určil, že pozemok parc. KN-C č. XXXX - trvalý trávnatý porast o výmere 5030 m<sup>2</sup>, pod por. č. 1, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. C. D., patrí v 1/1 do dedičstva po nebohej K. B., H. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX/X, C. D., zomr. XX.XX.XXXX a pozemok parc. KN-C č. XXXX, orná pôda o výmere 3677 m<sup>2</sup> a pozemok parc. KN-C č. XXXX, trvalý trávnatý porast o výmere 1349 m<sup>2</sup>, pod por. č. 1, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. C. D. patria v 1/1 do dedičstva po nebohej K. B., H. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX/X, C. D., zomr. XX.XX.XXXX. Keďže žalobca riadne neoznačil žalovaných a súdu tak nebolo zrejmé s kým má konať, súd ho uznesením zo dňa 16.08.2023 vyzval na doplnenie chýbajúcich náležitostí v lehote 10 dní od doručenia uznesenia, a to, aby presne označil žalovaných tak, že uvedie, či žaloba smeruje proti dedičom po neb. F. G. a neb. J. I.; v takom prípade má presne označiť žalovaných dedičov, a to menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia, alebo iným identifikačným údajom, alebo či žaloba smeruje proti nebohej F. G. a nebohému J. I., ktorí sú zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, Bratislava. Dňa 28.08.2023 žalobca doručil súdu podanie označené ako „odpoveď na výzvu súdu k sp. zn. 21C/33/2023“, v ktorom uviedol, že sa domáha svojich práv proti žalovaným: 1/ dedičom po F. G., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom a 2/ dedičom po J. I., H. I., nar. XX.XX.XXXX, zast. Slovenským pozemkovým fondom. K potvrdeniu správnosti uvedeného označenia žalovaných žalobca poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 11/2016 a 8Cdo 31/2018. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že žalobca nedoplnil svoje podanie v zmysle pokynov súdu uvedených v uznesení zo dňa 16.08.2023, teda neuviedol presné označenie žalovaných dedičov po neb. F. G. a neb. J. I., menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, prípadne, či žalovanými sú neb. F. G. a neb. J. I., ktorí sú zo zákona zastúpení Slovenským pozemkovým fondom. Žalobca iba opätovne zhodne so žalobou uviedol, že sa domáha svojich práv proti žalovaným 1/ dedičom po F. G., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom a 2/ dedičom po J. I., H. I., nar. XX.XX.XXXX, zast. Slovenským pozemkovým fondom. Súd citoval ust. § 129 ods. 1, 3 CSP a uviedol, že žalobca je povinný v žalobe riadne označiť strany sporu. Bez presného vymedzenia strán sporu nemožno považovať podanie

žalobcu ani po jeho doplnení za žalobu so všetkými náležitosťami v zmysle citovaných ustanovení CSP. Žalobca bol výslovne, presne, jasne a zrozumiteľne poučený ako treba podanie doplniť. Podľa názoru súdu uvedené nedostatky podania žalobcu sú takou vadou, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať. Z týchto dôvodov súd pri konštatovaní splnenia podmienok na odmietnutie podania v zmysle ust. § 129 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Názor súdu, že v danom prípade ide o takú vadu podania, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať, a preto bolo potrebné žalobu odmietnuť, považuje za nesprávny a nezákonný. Podľa jeho názoru zo žaloby je jednoznačne zrejmé označenie žalovaných ako dedičov po F. G., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom a dedičov po J. I., H. I., nar. XX.XX.XXXX, zast. Slovenským pozemkovým fondom. On už v odpovedi na výzvu súdu zo 16.08.2023 uviedol, že napriek dopytom a žiadostiam, ktoré adresoval Okresnému úradu Trenčín, katastrálnemu odboru, Ministerstvu vnútra SR, Štátnemu archívu v Trenčíne, Obecnému úradu Horné Srnie a Rímskokatolíckej farnosti Horné Srnie a listinám, ktoré z uvedených inštitúcií obdržal, nebolo možné označiť žalovaných - dedičov po F. G., H. I. a dedičov po J. I., H. I. identifikačnými údajmi, požadovanými okresným súdom, a to najmä z dôvodu, že z listinného dôkazu - zápisnice o prejednaní dedičstva po I. I., H. L. z 15.02.1918 vyplýva, že F. G., ako aj J. I. žili od začiatku minulého storočia v M., pričom ich presný pobyt v M., či a kedy sa vrátili a ani dátum ich úmrtia mu nie je zrejmý a tieto údaje nevyplývajú ani zo žiadnych listín ním zabezpečených. On pritom požiadal súd, aby si vyžiadal a pripojil identifikačné údaje žalovaných z príslušných registrov, avšak súd žiadny dopyt neurobil. Uviedol, že podľa neho je zrejmé, že sa jedná o neznámych, resp. nezistených vlastníkov, kedy judikatúra Najvyššieho súdu SR odporúča ako riešenie ich označenia ako účastníka konania druhové pomenovanie označenia účastníka majúceho byť zast. Slovenským pozemkovým fondom, napr. spôsobom „neznámy (resp. nezistený) vlastník nehnuteľnosti...“, zast. Slovenským pozemkovým fondom“ alebo „neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemno-knižného vlastníka menom...“, zast. Slovenským pozemkovým fondom“. Uviedol, že procesnoprávna subjektivita je priznaná aj fyzickým osobám (nezisteným vlastníkom), u ktorých možno vzhľadom na dátum ich narodenia logicky predpokladať, že už nežijú (ich spôsobilosť mať práva a povinnosti zanikla). Zákon vytvorením fikcie ich pretransformoval do samostatného procesnoprávneho subjektu (nezisteného vlastníka), pri ktorom sa naďalej uvádza meno a priezvisko. Fikcia subjektivity nezisteného vlastníka trvá iba do okamihu, kedy nezisteného vlastníka možno na základe vykonaných dôkazov (spravidla rodné listy a úmrtne listy, prípadne ďalšie verejné listiny) jednoznačne identifikovať a konštatovať zistenie jeho subjektivity ako fyzickej osoby. Identita nezisteného vlastníka ako účastníka konania sa v zmysle judikatúry odvíja od jeho zápisu v katastri nehnuteľností. Pri označení nezisteného vlastníka ako účastníka konania je nevyhnutné vychádzať zo zápisu jeho označenia na LV v katastri nehnuteľností. Zákon pritom presnú formu nepredpisuje. Obligatórnym údajom je nezistený vlastník a jeho zastúpenie fondom. Bol toho názoru, že keďže sa jedná v danom prípade o neznámych, resp. nezistených vlastníkov, on označil žalovaných v žalobe riadne, podľa dostupných informácií, v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, vychádzajúc zo zápisu ich označenia na LV v katastri nehnuteľností, vrátane zastúpenia Slovenským pozemkovým fondom, ktorý žalovaných v danom prípade zastupuje v konaní pred súdom zo zákona, a teda neexistuje žiadna vada, pre ktorú nemožno v súdnom konaní pokračovať so zástupcom žalovaných. S poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP sa domáhal zrušenia uznesenia súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie a priznania náhrady trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, nakoľko je vo výroku vecne správne.

4. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie:

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis.

5. Podľa § 129 ods. 1, 2, 3 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé čoho sa týka a čo sa ním sleduje,

alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení podľa ods. 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

6. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

7. Podľa § 133 ods. 1 CSP, fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia, alebo iným identifikačným údajom.

8. Označenie strán v spore je bezvýnimčnou požiadavkou individualizácie žaloby. Žalobca musí presne označiť seba ako stranu sporu, vrátane svojho prípadného zástupcu a toho, voči komu žaloba smeruje. Stranami sporu sú teda žalobca a žalovaný, pričom na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov. V sporovom konaní je výlučne vecou žalobcu označenie okruhu strán. Strany musia byť označené tak, aby bolo nepochybné, kto je stranou v spore, aby ju nebolo možné zameniť s inou osobou a aby s ňou mohol súd konať. Údaje, ktoré musí označenie strán žaloba obsahovať upravuje ust. §§ 133 – 136 CSP.

9. Ak žalobca v stanovenej lehote podanie neopraví alebo nedoplní, je potrebné skúmať, či je alebo nie je možné pre uvedený nedostatok v konaní pokračovať. Ak nebolo podanie ani na výzvu súdu opravené alebo doplnené, ale ide o takú vadu konania, ktorá nebráni riadnemu pokračovaniu konania vo veci, je súd povinný vo veci ďalej konať a rozhodnúť. Ak však ide o taký nedostatok, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať a podanie vo veci samej nie je ani napriek výzve súdu opravené alebo doplnené v stanovenej lehote, súd podanie odmietne.

10. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie postupoval správne, ak podanie žalobcu podľa § 129 ods. 3 CSP odmietol. Je nepochybné, že dôvodom na odmietnutie podania žalobcu bolo neuvedenie presného označenia žalovaných, keď žalobca aj po výzve súdu opakovane uvádzal, že sa domáha svojich práv proti žalovaným: 1/ dedičom po F. G., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom a 2/ dedičom po J. I., H. I., nar. XX.XX.XXXX, zast. Slovenským pozemkovým fondom.

11. Je potrebné uviesť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 11/2016 a rozhodnutie sp. zn. 8Cdo 31/2018 zo dňa 15.04.2019, na ktoré poukazuje žalobca, sa týkajú neznámych (nezistených) vlastníkov a ich zákonného zastupovania Slovenským pozemkovým fondom. V uvedených rozhodnutiach sa o. i. uvádza: „Potreba zavedenia tohto inštitútu vyplynula najmä zo skutočnosti, že v evidencii vlastníctva nehnuteľností je zapísaných tisíce fyzických osôb, o ktorých možno s istotou potvrdiť, že už nežijú, resp. nie je známe a zistiteľné miesto ich trvalého pobytu, čo spôsobuje problémy pri nakladaní s takýmito nehnuteľnosťami. Zákonodarca preto vytvoril značne neštandardný subjekt „neznámeho“, resp. „nezisteného“ vlastníka, aby takýto subjekt, zo zákona zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, mohol byť sporovou stranou v sporoch vyplývajúcich z vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Tento inštitút je opodstatnený predovšetkým vtedy, keď je v evidencii nehnuteľností zapísaný neznámy, resp. nezistený vlastník a je potrebné usporiadať vlastnícke vzťahy k predmetným nehnuteľnostiam“.

12. Ako ďalej uviedol Najvyšší súd SR, uvedená právna konštrukcia spôsobuje udržateľnosť označenia Slovenského pozemkového fondu za zástupcu presne označeného (aj v žalobe, či v inom podaní určenom súdu prinajmenšom menom a priezviskom identifikovaného) evidovaného vlastníka len u vlastníkov pozemkov spadajúcich do rámca definície z ust. čl. I., § 8 ods. 1 písm. c) zák. č. 180/1995 Z.z., teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú (čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a u právnických osôb, že vznikli a dosiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámost ich adresy alebo sídla (prinášajúca problém komunikácie s takýmito vlastníkmi a ich bezproblémového zapojenia do súdnych, či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku). Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastník už neexistuje a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom. Každý pokus tvrdiť opak by bol pripustením možnosti vykonania súdneho konania a vydania v ňom i vecného rozhodnutia

o predmete sporu aj za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, či presnejšie pri zaťažení konania neodstrániteľnou prekážkou, brániacou jeho ďalšiemu pokračovaniu a takto tiež popretím jedného zo základov, na ktorých stojí civilný proces. Je totiž všeobecne známou skutočnosťou bez potreby dokazovania alebo tiež tzv. notoriou, že mŕtva fyzická osoba, ani už zaniknutá osoba právnická, nemajú spôsobilosť mať práva a povinnosti, s nedostatkom takejto spôsobilosti ide tak povediac ruka v ruke aj nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania a ak takáto skutočnosť je tu už v čase začatia konania, vadu spočívajúcu v snahe o zapojenie takéhoto subjektu do súdneho konania nejde napraviť žiadnym spôsobom, ale pri postavení súdu pred takúto procesnú situáciu musí dôjsť bez ďalšieho v časti dotknutej takouto vadou k zastaveniu konania (podľa § 19 a § 104 ods. 1 vety prvej OSP). Riešením ako tento problém preklenúť sa javí len druhové pomenovanie označenia účastníka majúceho byť zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom v takomto prípade.

13. S poukazom na uvedené bol teda postup súdu prvej inštancie, ktorý odmietol podanie žalobcu podľa § 129 ods. 3 CSP za situácie, že žalobca označil ako žalovaných dedičov po F. G., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom a dedičov po J. I., H. I., zast. Slovenským pozemkovým fondom, správny. Žiada sa dodať, že, ak by bolo preukázané úmrtie žalovaných, o čom sa však vyžaduje jednoznačný dôkaz, ktorým je úmrtný list, rozhodnutie súdu o vyhlásení za mŕtveho, dedičské rozhodnutie, bola by žaloba podaná správne, pokiaľ by súčasne žalobca označil dedičov menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).